

1 Samuel 10:1-27

שמואל א' א-כז

For printing.

וַיִּקַּח שְׁמוֹאֵל אֶת־פֶּדַי הַשְּׂמֹן

וַיִּצֶק עַל־רֹאשׁוֹ

וַיִּשְׁקֶהוּ

וַיֹּאמֶר

הֲלוֹא כִּי־מִשְׁחָךְ יִהְיֶה עַל־נַחְלָתוֹ לְנֶגִיד:

בְּלִכְתְּךָ הַיּוֹם מִעַמּוֹדֵי
 וּמִצָּאתָ שְׁנֵי אַנְשִׁים עִם־קִבְרֹת רַחֵל בְּגִבּוֹל בְּנִימָן בְּצִלְצַח
 וְאָמְרוּ אֵלֶיךָ

נִמְצְאוּ הָאֶתְנוֹת אֲשֶׁר הִלַּכְתָּ לְבַקֵּשׁ
 וְהָיָה נֹטֵשׁ אָבִיךָ אֶת־דְּבָרֵי הָאֶתְנוֹת
 וְדָאָג לָכֶם לְאֹמֶר
 מָה אֶעֱשֶׂה לְבָנִי:

וְחִלַּפְתָּ מִשֵּׁם וְהִלָּאָה וּבָאתְ עַד-אֵלֶיךָ תְּבוֹר
 וּמִצְאוּךָ שֵׁם שְׁלֹשָׁה אֲנָשִׁים עָלֶיךָ אֶל-הָאֱלֹהִים בֵּית-אֵל
 אֶחָד נִשְׂא | שְׁלֹשָׁה גְדִיִּים
 וְאֶחָד נִשְׂא שְׁלֹשֶׁת כְּכָרוֹת לֶחֶם
 וְאֶחָד נִשְׂא נֶבֶל-יִיז:

וְשָׂאוּ לְךָ לְשֵׁלֹום
 וְנָתַנוּ לְךָ שְׁתֵּי-לֶחֶם
 וְלִקְחָתְ מִיָּדָם:

אַחַר כֵּן תָּבוֹא גְבַעַת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר-שֵׁם נְצַבִּי פְּלִשְׁתִּים

וַיְהִי כִּבְאֵף שֵׁם הָעִיר

וּפִגְעַתְּ חֶבֶל נְבִיאִים יִרְדּוּ מִהַבְּמָה

וּלְפָנֵיהֶם גִּבּוֹל וְתֵף וְחֲלִיל וְכִנּוֹר וְהָמָה מִתְנַבְּאִים:

וְצִלְחָה עָלֶיךָ רוּחַ יְהוָה

וְהִתְנַבֵּית עַמָּם

וְנִהְפַכְתָּ לְאִישׁ אַחֵר:

אַחַר כֵּן תָּבוֹא גְבַעַת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר-שֵׁם נְצַבִּי פְּלִשְׁתִּים

וַיְהִי כִּבְאֵף שֵׁם הָעִיר

וּפָגַעְתָּ חֶבְלֵי נְבִיאִים יֹרְדִים מִהַבְּמָה

וּלְפָנֵיהֶם גָּבַל וְתָף וְחָלִיל וְכִנּוֹר וְהָמָה מִתְנַבְּאִים:

וְצִלַּחַתָּה עָלֶיךָ רוּחַ יְהוָה

וְהִתְנַבֵּיתָ עִמָּם

וְנִהְפַכְתָּ לְאִישׁ אַחֵר:

ESV **2 Kings 3:14** And Elisha said, "As the LORD of hosts lives, before whom I stand, were it not that I have regard for Jehoshaphat the king of Judah, I would neither look at you nor see you. ¹⁵ But now bring me a musician." And when the musician played, the hand of the LORD came upon him. ¹⁶ And he said, "Thus says the LORD, 'I will make this dry streambed full of pools.'

אַחַר כֵּן תָּבוֹא גְבַעַת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר-שֵׁם נְצַבִּי פְּלִשְׁתִּים

וַיְהִי כִּבְאֵף שֵׁם הָעִיר

וּפְגַעְתָּ חֶבֶל נְבִיאִים יֹרְדִים מִהַבְּמָה

וּלְפָנֵיהֶם גִּבֹּל וְתָף וְחָלִיל וְכִנּוֹר וְהָמָּה מִתְנַבְּאִים:

1 Samuel 16:13-14

וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אֶת-קֶרֶן הַשֶּׁמֶן

וַיִּמָּשַׁח אֹתוֹ בְּקֶרֶב אָחִיו

וַתִּצְלַח רוּחַ-יְהוָה אֶל-דָּוִד מֵהַיּוֹם הַהוּא וּמַעְלָה

וַיִּקַּם שְׁמוּאֵל

וַיֵּלֶךְ הָרְמָתָה: ס

וְרוּחַ יְהוָה סָרָה מֵעַם שְׂאוּל

וּבַעַתְתּוֹ רוּחַ-רָעָה מֵאֵת יְהוָה:

וַצְלַחַה עָלָיֶךָ רוּחַ יְהוָה

וְהִתְנַבֵּית עִמָּם

וְנִהְפַכְתָּ לְאִישׁ אַחֵר:

אַחַר כֵּן תָּבוֹא גְבַעַת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר-שֵׁם נְצַבִּי פְּלִשְׁתִּים

וְיִהְיֶה כְּבֹאֵךְ שֵׁם הָעִיר

וּפִגְעַתְּ חֶבֶל נְבִיאִים יִרְדּוּ מִהַבְּמָה

וּלְפָנֶיהֶם גִּבּוֹל וְתֵף וְחֶלֶל וְכִנּוֹר וְהָמָה מִתְנַבְּאִים:

וְצִלְחָה עָלֶיךָ רוּחַ יְהוָה

וְהִתְנַבֵּית עַמָּם

וְנִהְפַכְתָּ לְאִישׁ אַחֵר:

“The spirit is also said to have rushed on the judges Gideon (Judg 6:34), Jephthah (Judg 11:29), Samson (Judg 14:6, 19; 15:14), and on David at the time of his anointing (1 Sam 16:13). Thus Saul is seen as a savior figure like the judges (cf. 1 Sam 11:6) though the connection of the spirit with his anointing is not as”direct as it is with David.

Ralph W. Klein, 1 Samuel (WBC 10; Accordance electronic ed. Grand Rapids: Zondervan, 1983), 92.

וְהָיָה כִּי תִבְאִינָה תִבְאֵנָה הָאֲתוֹת הָאֱלֹהִים לָךְ
 עֲשֵׂה לָךְ אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ כִּי הָאֱלֹהִים עִמָּךְ:

וַיֵּרֶדְתָּ לְפָנַי הַגִּלְגָּלִי
 וְהָיָה אֲנֹכִי יֹרֵד אֵלֶיךָ לְהַעֲלוֹת עֲלוֹת לְזִבְחַת זִבְחֵי שְׁלָמִים
 שִׁבְעַת יָמִים תִּזְחַל עַד-בּוֹאֵי אֵלֶיךָ
 וְהוֹדַעְתִּי לָךְ אֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה:

וְהָיָה כִּבְּפִנְתּוֹ שְׂכֵמוֹ לְלֶכֶת מֵעַם שְׂמוֹאֵל
וַיִּהְיֶה-לּוֹ אֱלֹהִים לֵב אַחַר
וַיָּבֹאוּ כָּל-הָאֲתוֹת הָאֵלֶּה בַּיּוֹם הַהוּא:

וַיָּבֹאוּ שֵׁם הַגְּבֻעָתָה
וְהָיָה חֶבְל־נְבִאִים לְקַרְאָתוֹ
וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ אֱלֹהִים
וַיִּתְנַבֵּא בְּתוֹכָם:

וַיְהִי כָּל־יְיֹדְעוֹ מֵאֵת־מֹל שְׁלֹשׁוֹם
וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה עִם־נְבִיאִים נְבִיא
וַיֹּאמֶר הָעָם אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ
מִה־זֶה הִיא לְבֶן־קִישׁ
הַגַּם שָׂאוֹל בְּנֵי־אִים:

וַיַּעַן אִישׁ מִשָּׁם
וַיֹּאמֶר

וּמִי אֲבִיהֶם
עַל־כֵּן הִיִּתָּה לְמַשָּׁל
הַגַּם שָׂאוֹל בְּנֵי־אִים:

וַיִּכַּל מִהֲתַנְבֹּת

וַיָּבֵא הַבַּמָּה:

וַיֹּאמֶר דָּוִד שְׂאוּל אֵלָיו וְאֶל־נַעֲרוֹ

אֲזַן הַלְכֶתֶם

וַיֹּאמֶר

לְבַקֵּשׁ אֶת־הָאֲתָנֹת

וַנִּרְאֶה כִּי־אֵין

וַנִּבֹּא אֶל־שְׂמוּאֵל:

וַיְכַלֵּם מִהֲתַנְבִּיאוֹת

וַיָּבֵא הַבַּמָּה:

וַיֹּאמֶר דָּוִד שְׂאוֹל אֵלָיו וְאֶל־נַעֲרוֹ

אֲזַן הַלְכֶתֶם

וַיֹּאמֶר

לְבַקֵּשׁ אֶת־הָאֲתָנֹת

וַנִּרְאֶה כִּי־אֵין

וַנִּבֹּא אֶל־שְׂמוּאֵל:

“Samson also hid his special status from his own family (Judg 14:4, 6).”

Ralph W. Klein, 1 Samuel (WBC 10; Accordance electronic ed. Grand Rapids: Zondervan, 1983), 93.

וַיֹּאמֶר דָּוִד שְׂאוּל
הַגִּידָה-נָא לִי מֵה-אֲמַר לְכֶם שְׂמוּאֵל:

וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל-דָּוִד
הֲגַד הַגִּיד לָנוּ כִּי נִמְצְאוּ הָאֲתָנוֹת
וְאֶת-דְּבַר הַמְּלוּכָה לֹא-הֲגִיד לוֹ אֲשֶׁר אָמַר שְׂמוּאֵל:

וַיֹּאמֶר דָּוִד שְׂאוּל
הַגִּידָה-נָא לִי מֵה-אֲמַר לְכֶם שְׂמוּאֵל:

Saul tells his uncle about the **הַאֲתָנוֹת**
but not about the **הַאֲתוֹת** (cf v. 9).

וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל-דָּוִד
הֲגִד הַגִּיד לָנוּ כִּי נִמְצְאוּ הַאֲתָנוֹת
וְאֶת-דְּבַר הַמְּלוּכָה לֹא-הֲגִיד לוֹ אֲשֶׁר אָמַר שְׂמוּאֵל:

וַיִּצְעַק שְׂמוּאֵל אֶת־הָעָם אֶל־יְהוָה הַמְצַפָּה:

וַיֹּאמֶר | אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

אֲנֹכִי הֶעֱלִיתִי אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם

וְאֶצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד כָּל־הַמְּלָכֹת הַלְּחָצִים אֶתְכֶם:

וְאַתֶּם הַיּוֹם מְאַסְתֶּם אֶת־אֱלֹהֵיכֶם

אֲשֶׁר־הוּא מוֹשִׁיעַ לָכֶם מִכָּל־רָעוֹתֵיכֶם וְצָרְתֵיכֶם

וְתֹאמְרוּ לוֹ כִּי־מֶלֶךְ תִּשָּׂים עָלֵינוּ

וְעַתָּה הִתִּיצְבוּ לִפְנֵי יְהוָה לְשִׁבְטֵיכֶם וּלְאֻפְיֵיכֶם:

וַיִּקְרַב שְׁמוֹנָאֵל אֶת כָּל־שְׁבִיטֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּלְכָּד שֶׁבֶט בְּנֵימִן:

וַיִּקְרַב אֶת־שֶׁבֶט בְּנֵימִן לְמִשְׁפַּחְתּוֹ לְמִשְׁפַּחְתּוֹ
וַתִּלְכַּד מִשְׁפַּחַת הַמַּטְרֵי
וַיִּלְכַּד שָׂאוּל בֶּן־קִישׁ
וַיִּבְקֶשְׁהוּ
וְלֹא נִמְצָא:

וַיִּשְׂאֲלוּ-עוֹד בְּיְהוָה

הַבֹּא עוֹד הַלֵּם אִישׁ

וַיֹּאמֶר יְהוָה

הַנִּה-הוּא נֶחְבֵּא אֶל-הַכֵּלִים:

וַיֵּרְצוּ וַיִּקְחֵהוּ מִנְּשָׁם

וַיִּתְיַצַּב בְּתוֹךְ הָעַם

וַיִּגְבֹּה מִכָּל-הָעַם מִנְּשָׁכְמוֹ וּמֵעֵלָה:

וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-כָּל-הָעָם
 הֲרֵאיתֶם אֲשֶׁר בָּחַר-בוֹ יְהוָה כִּי אֵין כָּמֹהוּ בְּכָל-הָעָם
 וַיִּרְעוּ כָל-הָעָם וַיֹּאמְרוּ
 יְחִי הַמֶּלֶךְ׃

וַיִּדְבֹר שְׂמוּאֵל אֶל-הָעָם אֵת מִשְׁפַּט הַמֶּלֶכָה
 וַיִּכְתֹּב בַּסֵּפֶר
 וַיִּנַּח לִפְנֵי יְהוָה
 וַיִּשְׁלַח שְׂמוּאֵל אֶת-כָּל-הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ׃

Verse 23 (above)

וַיִּגְבְּהָ מִכָּל־הָעָם מִשְׁכָּמוֹ וּמַעֲלָהּ:

1 Samuel 10:24-25

וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־כָּל־הָעָם

הֲרֵאִיתֶם אֲשֶׁר בַּחֲרֵבוּ יְהוָה כִּי אֵין כָּמֹהוּ בְּכָל־הָעָם

וַיִּרְעוּ כָל־הָעָם וַיֹּאמְרוּ

יְחִי הַמֶּלֶךְ:

1 Samuel 16:7

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל
אֶל־תִּבֹט אֶל־מְרֹאֵהוּ וְאֶל־גִּבְהָ קֹמְתוֹ
כִּי מֵאִסְתֵּיהוּ
כִּי לֹא אֲשֶׁר יֵרְאֶה הָאָדָם
כִּי הָאָדָם יֵרְאֶה לְעֵינָיִם וַיְהוּהוּ יֵרְאֶה לְלִבָּב:

Verse 23 (above)

וַיִּגְבְּהָ מִכָּל־הָעַם מִשְׁכָּמוֹ וּמַעֲלָהּ:

1 Samuel 10:24-25

וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־כָּל־הָעַם

הֲרֵאִיתֶם אֲשֶׁר בָּחַר־בוֹ יְהוָה כִּי אֵין כָּמֹהוּ בְּכָל־הָעַם

וַיִּרְעוּ כָל־הָעַם וַיֹּאמְרוּ

יְחִי הַמֶּלֶךְ:

1 Samuel 16:7

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל
אֶל־תִּבֹּט אֶל־מְרֹאֵהוּ וְאֶל־גִּבְּהָ קֹמְתוֹ
כִּי מֵאִסְתֵּיהוּ
כִּי לֹא אֲשֶׁר יֵרְאֶה הָאָדָם
כִּי הָאָדָם יֵרְאֶה לְעֵינָיִם וַיְהוֶה יֵרְאֶה לְלִבָּב:

וְגַם-שְׂאוֹל הִלְךְ לְבֵיתוֹ גִּבְעָתָה
וַיֵּלְכוּ עִמּוֹ הַחִיל אֲשֶׁר-נָגַע אֱלֹהִים בְּלִבָּם:

וּבְנֵי בְלִיעֵל אָמְרוּ
מַה-יִשְׁעֵנוּ זֶה
וַיִּבְזְהוּ וְלֹא-הֵבִיאוּ לוֹ מִנְחָה
וַיְהִי כַמְחָרִישׁ:

1 Samuel 10:9

וְהָיָה כִּהְפַנְתוּ שְׂכֵמוֹ לְלַכֹּת מֵעַם שְׂמוּאֵל
וַיִּהְפְּדֻלוּ אֱלֹהִים לֵב אַחַר
וַיָּבֵאוּ כָּל־הָאֲתוֹת הָאֱלֹהִים בַּיּוֹם הַהוּא: ס

1 Samuel 10:26-27

וְגַם־שְׂאוּל הִלְךְ לְבֵיתוֹ גְּבַעְתָּהּ
וַיִּלְכוּ עִמּוֹ הַחִיל אֲשֶׁר־נָגַע אֱלֹהִים בְּלִבָּם:

1 Samuel 13:14

וַעֲתָה מִמְּלַכְתְּךָ לֹא־תִקּוּם
בִּקְשׁ יְהוָה לוֹ אִישׁ כְּלָבָבוֹ
וַיִּצְוֵהוּ יְהוָה לְנָגִיד עַל־עַמּוֹ
כִּי לֹא שָׁמַרְתָּ אֶת אֲשֶׁר־צִוְּךָ יְהוָה: פ

1 Samuel 16:7

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׂמוּאֵל
אֲל־תַּבֵּט אֶל־מְרֹאֵהוּ וְאֶל־גְּבוּהַ קוֹמָתוֹ
כִּי מֵאִסְתֵּיהוּ
כִּי לֹא אֲשֶׁר יִרְאֶה הָאָדָם
כִּי הָאָדָם יִרְאֶה לְעֵינָיִם וַיְהוֶה יִרְאֶה לְלִבָּב:

1 Samuel 17:28

וַיִּשְׁמַע אֱלִיאָב אָחִיו הַגָּדוֹל בַּדְּבָרוֹ אֶל־הָאֲנָשִׁים
וַיַּחֲרֹאֲף אֱלִיאָב בְּדוֹד
וַיֹּאמֶר |
לְמַה־זֶּה יִרְדָּתָּ
וְעַל־מִי נִטְשֶׁתָּ מֵעַט הַצָּאן הַהֵנָּה בַּמִּדְבָּר
אֲנִי יַדְעֹתִי אֶת־זוֹדְנְךָ וְאֵת רַע לְבָבְךָ
כִּי לְמַעַן רְאוֹת הַמְּלַחְמָה יִרְדָּתָּ:

וְגַם-שְׂאוֹל הִלְךְ לְבֵיתוֹ גְּבַעְתָּהּ
וַיֵּלְכוּ עִמּוֹ הַחִיל אֲשֶׁר-נָגַע אֱלֹהִים בְּלִבָּם:

ESV 1 Kings 2:1-4

1 When David's time to die drew near, he commanded Solomon his son, saying,
2 "I am about to go the way of all the earth. Be strong, and show yourself a man,
3 and keep the charge of the LORD your God, walking in his ways and keeping (שמר) his statutes, his commandments, his rules, and his testimonies, as it is written in the Law of Moses, that you may prosper in all that you do and wherever you turn,
4 that the LORD may establish his word that he spoke concerning me, saying,

'If your sons **pay close attention** to their way,
to walk before me in faithfulness
with all their **heart**
and with all their soul,
you shall not lack a man on the throne of Israel.'

אִם-יִשְׁמְרוּ בְנֵיךָ אֶת-דְּרָכָם
לִלְכֹת לִפְנֵי בְּאֵמֹת
בְּכָל-לִבָּבָם
וּבְכָל-נַפְשָׁם
לֹא-יִכָּרֵת לְךָ אִישׁ מֵעַל כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל:

וְגַם-שְׂאוֹל הִלְךְ לְבֵיתוֹ גְּבַעְתָּהּ
וַיֵּלְכוּ עִמּוֹ הַחִיל אֲשֶׁר-נָגַע אֱלֹהִים בְּלִבָּם:

1 Samuel 2:35

And I will raise up for myself a faithful priest,
who according to my **heart** and in my soul he shall act.
And I will build him a faithful house,
and he shall go in and out before my anointed forever.

1 Samuel 2:35

וְהִקִּימְתִי לִי כֹהֵן נֶאֱמָן
כַּאֲשֶׁר בְּלִבִּי וּבְנַפְשִׁי יַעֲשֶׂה
וּבְנִיתִי לוֹ בַּיִת נֶאֱמָן
וְהִתְהַלֵּךְ לְפָנַי-מְשִׁיחִי כָּל-הַיָּמִים:

This promise appears to have been fulfilled with the rise of Zadok, who displaced Abiathar as the high priest in Israel (cf. 1 Kgs 2:35; 1 Chr 29:22) ... The story of the downfall of the house of Eli plays an important role in Hebrew narrative because it is the last non-Zadokite priestly family with an active role in Old Testament narrative. When the Lord cursed Eli's line, the way was cleared for Eleazar's descendants, the promised heirs to the high priesthood, to assume their proper position. The details would be worked out in good time.

From New American Commentary 1 & 2 Samuel (Vol. 7, p. 84) by R. D. Bergen.

(R. D. Bergen is also the editor of the important work *Biblical Hebrew and Discourse Analysis*.)